

Видобуток цифрової валюти називається майнінгом. Займатися ним може кожен бажаючий, який має комп'ютерне обладнання необхідної потужності та спеціальне програмне забезпечення. Раніше для реалізації такого задуму було достатньо ПК та Інтернету, але сьогодні умови заробітку ускладнилися. У процесі майнінгу обчислювальні потужності обладнання, вирішуючи алгоритми, видобувають монету – набір зашифрованої інформації. З кожним днем обчислення стають складнішими, що й підвищує вимогу до обладнання. Підтвердженням наявності віртуальної валюти в мережі є блокчейн, що є певним обліковим записом, а сама криптовалюта є набором шифрованих даних. Зберігається ця валюта децентралізовано, розподіленою за електронними криптогаманцями користувачів. Зазначимо, що зі зростанням складності формування блоків втрачає актуальність та майнінг віртуальної валюти. Витрати на купівлю обладнання та витрати на оплату електроенергії просто не окупаються. Ось чому останні роки мають попит спеціальні компанії, які мають у розпорядженні необхідні потужності.

Криптовалюту можна зберігати у своїх криптогаманцях, можна використовувати – продати тим, хто не має можливостей майнінгу, можна витратити на ті сервіси, які передбачають оплату в біткоїнах. До яких торгових точок, що приймають біткоїни, належать онлайн-магазини з продажу майнінгового обладнання або ігрові портали, що передбачають швидкий заробіток та швидке виведення коштів. Є й звичайні магазини та онлайн-сервіси, що приймають біткоїни.

В даний час саме біткоїн є найпопулярнішою і відомою криптовалютою, але не єдиною. Крім нього можна виділити Лайткоїн, Піркоїн, Неймкоїн та інші види віртуальних грошей. Багато хто з них побудований на базі вже існуючого Bitcoin, тому навряд чи досягнуть його рівня.

Висновки. Проведений аналітичний огляд існуючої криптовалюти дозволив конкретизувати деякі аспекти пов'язанні з криптовалютою.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ

Самойленко В. Р.

Науковий керівник: Альохіна Н. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
benefit7770@gmail.com

Вступ. Проблема психологічної стійкості особистості в останній час займає одне з перших місць у сучасній психології. У зв'язку з тим, що професійна діяльність викладача ЗВО належить до достатньо конфліктогенної сфери «людина-людина», відрізняються великим обсягом і варіативністю комунікацій, стає очевидною необхідність високого рівня сформованості стресостійкості, емоційної стійкості і при цьому психологічної стабільності особистості.

Мета дослідження. Метою є теоретичний аналіз психолого-педагогічних наукових досліджень з проблеми психологічної стійкості та теоретичне обґрунтування методів її формування у майбутніх викладачів.

Матеріали та методи. В дослідженні було використано теоретичний аналіз психолого-педагогічної та методичної літератури, узагальнення наукових джерел із досліджуваної проблеми, педагогічне спостереження.

Результати дослідження. У психологічній науці під психологічною стійкістю особистості розуміють соціально-психологічну якість людини, що полягає у здатності переносити надзвичайну ситуацію без шкоди для себе та долати її наслідки особистісними методами, що підвищують її адаптаційний та соціальний рівень. За визначенням В. Крайнюка, психологічна стійкість – це складна якість особистості, в якій поєднані врівноваженість (рівновага), відповідність; стійкість, стабільність (постійність); опірність (резистентність).

Психологічна стійкість особистості є результатом взаємодії особистості та її оточення. Європейські психологи Д. Вуд, Б. Робертс і А. Каспі, вивчаючи проблему психологічної стійкості особистості, використовують термін «угоди між людьми та середовищем» (person-environment transactions), щоб охопити взаємоперетворення відносин між людьми та їхніми контекстуальними обставинами. Дослідники розрізняють механізми, які можуть викликати стабільність особистості, і механізми, які можуть викликати зміни.

Спостерігаючи за професійною діяльністю педагога, можна побачити, що він обов'язково зіштовхується зі складними емоційними ситуаціями. У викладацькій діяльності емоційна стійкість проявляється в тому, наскільки терплячим і цілеспрямованим є педагог при здійсненні своїх задумів, наскільки характерні для нього витримка і самовладання навіть у найнесприятливіших (стресових) ситуаціях, наскільки він вміє тримати себе в руках під час негативних емоційних впливів з боку інших людей.

Відомо, що формування психологічної стійкості до стресових професійних обставин у майбутніх викладачів відбувається у процесі навчання і спирається на функціональні та фізичні можливості людини. Тож через це процес формування психологічної стійкості особистості у майбутніх викладачів базується на комплексному підході.

У професійній підготовці магістрів освітніх, педагогічних наук, яка здійснюється в Національному фармацевтичному університеті кафедрою освітніх та інформаційних технологій, формуванню психологічної стійкості майбутніх викладачів сприяє вивчення здобувачами освіти навчальної дисципліни «Фізична культура та психофізіологічний тренінг». Під час розгляду тем «Емоції і почуття в навчальній та професійній діяльності», «Психічні стани особистості», «Психологія стресового стану», «Прийоми саморегуляції та самоконтролю» магістранти опановують методи вивчення емоційної сфери особистості, психокорекції емоційних станів; механізми саморегуляції особистості, засоби ефективної педагогічної комунікації. Надання майбутнім викладачам можливості відвідувати тренінгові заняття щодо розвитку вмінь контролювати внутрішній емоційний стан, легко взаємодіяти з людьми, шляхи отримання внутрішніх ресурсів, рольові ігри і семінари, щодо вміння тримати внутрішній спокій, незалежно від ситуації, дало б можливість покращити рівень психологічної стійкості педагогів та вдосконалити навички емоційної саморегуляції.

Висновки. Отже, психологічна стійкість є професійно важливою якістю викладача закладу вищої освіти, оскільки вона дозволяє зменшити негативні емоційні впливи, попереджує стрес, сприяє появі готовності до дій у напружених ситуаціях, тому її формуванню має бути приділена достатня увага у процесі професійної підготовки магістрів освітніх, педагогічних наук.